

We zeggen het maar even voor de zekerheid: printen is alleen toegestaan voor persoonlijk gebruik. Het is niet supersympathiek om dit artikel te verspreiden. Sterker nog: het is verboden. Gelukkig is het heel eenvoudig om anderen een Blendle-linkje te sturen. Delen kan dus altijd!

Het **PAROOL**

19-01-2016

Het verveelt nooit, maar bekijken doet het ook niet

**DANS Under my skin Door Isabelle Beernaert Gezien 14/1
Waar Haarlem Nog te zien 19/1, Carré *****

FRITZ DE JONG

Evenals Marco Gerris (zie elders deze pagina) brak de Vlaamse choreograaf Isabelle Beernaert door dankzij haar optredens in *So you think you can dance*. Maar waar Gerris zich vervolgens liet kennen als een behendig tussen verschillende genres hiphoppende avonturier, koos Beernaert in haar razend populaire theaterproducties voor het consequent uitbuiten van haar sterkste punt: dans waarin alles draait om emotie en passie. Of beter: Emótie en Pássie.

Bij Beernaert draait alles om Grote en Diepe Gevoelens. Om die over te brengen wordt de Tekst van een Liedje weerspiegeld in een Bijbehorende Beweging, meestal onderstreept door een Toepasselijke Videoprojectie. In haar voorlaatste programma *Glass* leek ze voorzichtig te zoeken naar een wat vrijere vorm, waarin Muziek ook gewoon muziek kon zijn en Dans gewoon dans.

In *Under my skin* gaat Beernaert echter gewoon verder op de oude toer. De onderhuidse gevoelens uit de titel worden, met de inmiddels bekende uitroeptekens, tamelijk expliciet bovenhuids over het voetlicht gebracht in een aaneenrijging van korte nummers: groepsdansen, soli en vooral ook hartstochtelijke duetten op een eclectische geluidsband: van Yann Tiersen tot Ennio Morricone en van Igor Stravinsky tot Leonard Bernstein. Projecties, effecten, kostuums en decors doen de rest.

Het verveelt geen moment, maar bekijken doet het ook niet. Over de ambachtelijkheid van Beernaert en haar vaardige dansersgroep valt niet te twisten. Over haar smaak wel.